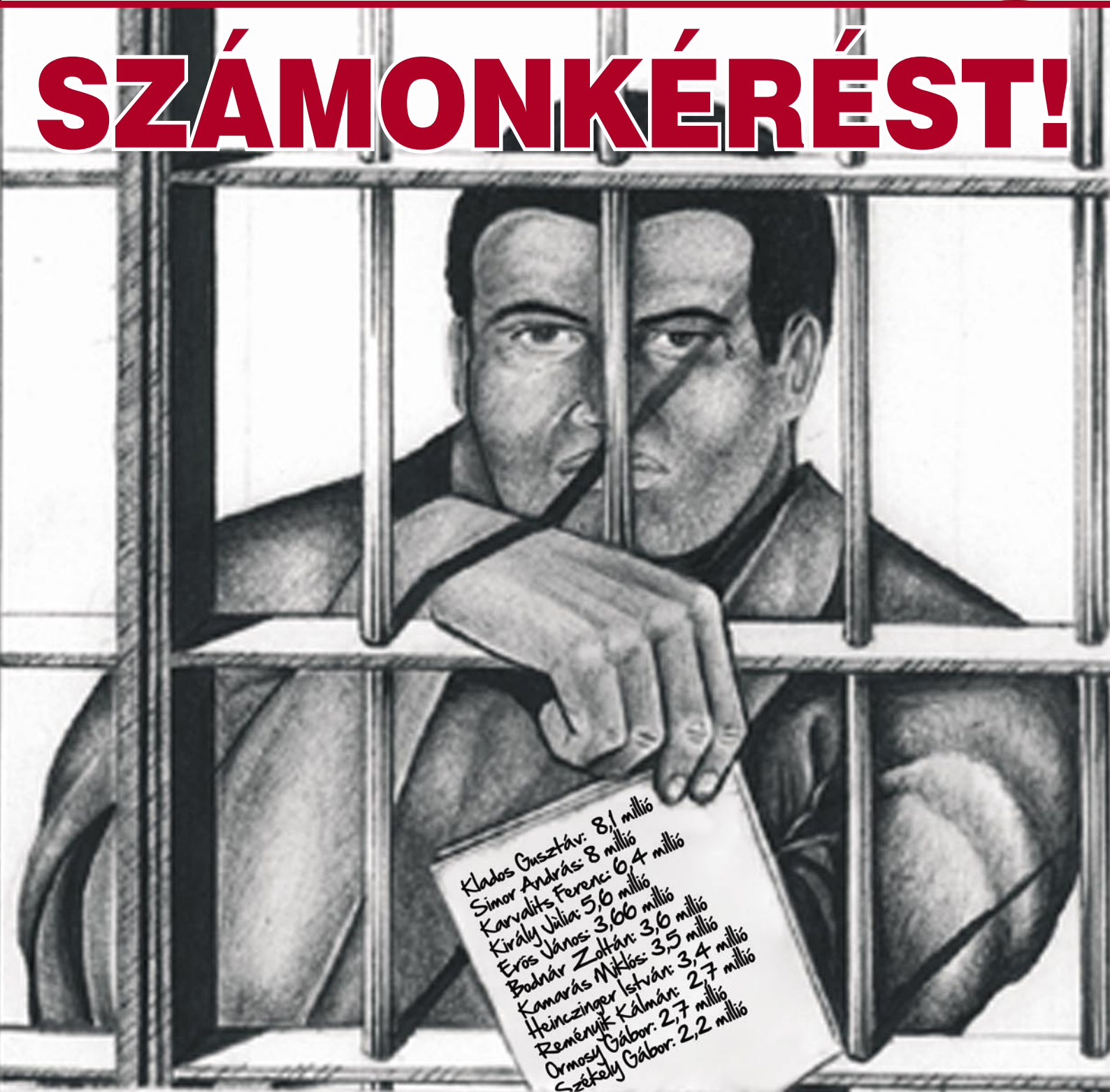

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

SZÁMONKÉRÉST!

AZ ÓRIÁS ÁLLAMI FIZETÉSEK ÁRNYÉKÁBAN AZ EMBEREK NYOMOROGNAK. FELELŐSSÉGRE KELL VONNI A PÉNZEK OSZTOGATÓIT, S VISSZASZEREZNI AZ ELHERDÁLT MILLIÁRDOKAT!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

KISZOLGÁLTATOTTSÁG

A polgári média sztárjai, akik undorító főregként rágják szét a társadalom öntudatát, gúnyosan mutogatnak a szocializmusra, mondván, hogy hol volt ott demokrácia, hiszen az állam, a párt, meg a szakszervezet rátelepedett az állampolgárra. Bezzeg ma az állampolgár azt csinál, amit akar, senki se telepedik rá. Szabadság van, meg demokrácia, mindkettőből döggivel. Szó szerint így van!

Abban az „átkos” szocializmusban az állam, de mondjuk úgy, a társadalom a gondolat viselte. Ha azt látta, hogy nincs munkád, berakott a gyárba. Lehet, hogy ott se volt sok dolgod, de legalább megvolt az esélyed, hogy valami hasznosat csinálj, és még éhen se halsz. Ha az öreg néninek nem tellett tüzelőre, a tsz vagy a tanács, vagy valaki más, kiségitette. Nem kellett rettegni a megfagyástól. Ha meghalt a férjed, és magad maradtál, a szocializmusban sem volt könnyebb, de nem hagytak elveszni.

Ma „demokrácia” van, ma azt csinálj, amit akarsz. Az örömdobben mindenki osztozik, mert számítanak rád a választásokon. A bajod senkit sem érdekel, az csak a tiéd. Nincs, akihez fordulhatnál. A szomszédaid közömbösek, mert ilyené formálta őket a kegyetlen világ. A kormány, az önkormányzat csak annyit ad, ami az éhenhaláshoz sok, az élethez kevés. A miniszterelnöktől leg-

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

feljebb egy szép levelet kapsz, vagy azt sem. Hát, igen, a szocializmusban az ember számított, sőt mondhatjuk úgy, az ember számított. A kapitalizmusban pedig csak a pénz, a tőke számít.

JOBB VOLT A SZOCIALIZMUSBAN

Én ezt már régóta tudom, de egy település polgármesterétől hallani, mégiscsak más. A szocializmusban nem lehetett nagyon meggazdagodni, de nagyon elszegényedni sem, mondja a falu elöljárója, aki azt látja, hogy lakosainak zöme munkanélküli, szegény. És nem csak a cigányok. Errefelé egyébként sincs sok cigány, de szegény annál inkább. A szocializmusban nem hagyták magukra az embereket, mondja a polgármester, aki naponta oszt segélyt a helyieknek, tudva, hogy ez nem sokat segít.

A szocializmusban minden ólban ott voltak a disznók. Disznó ma is van a faluban, csak nem az ólban. A szocializmusban rend volt, a rendőrnek volt tekintélye, mondja a polgármester, aki egyáltalán nem a szocializmus híve, de a tényleket tiszteli. Ma nincs rend, folytatja a polgármester, s döntően azért nincs, mert az emberek szemében már semminek sincs hitele. Ahogyan a gyerek nem tiszteli alkoholista szüleit, úgy az emberek sem tisztelik a pártokat és politikusokat, akik körül csak úgy hemzsegnek a botrányok. Melyik pártot kövessük, az MSZP-

t vagy a Fideszt? Melyiknek van hitele? A Munkáspártnak van hitele, mondja, és nem udvariaskodásnak szánja, de mutassák meg magukat! Jobban, mint eddig!

NÉMETH MIKLÓS

Elővették Németh Miklóst. Nem az MSZP, nekik feltehetően már nem kell. A Fidesz vette elő. Már az is feltűnő volt, hogy a határnyitás évfordulóján személyesen Orbán Viktor ismerte el az egykori miniszterelnök „lovagiasságát”. A múlt héten meg a Magyar Nemzet közölt vele nagy interjút.

A Fidesz tudja, hogy érdemes a baloldali választókat is megcéloznia, mert egyébként nem biztos, hogy meglesznek az áhított bársonyszékek. Ehhez a Fidesz imázsa önmagában kevés. Baloldalon a Fidesz nem vonzó, sőt talán inkább taszító. Ezt a Fideszben is tudják, s mindig igyekeznek valamit kitalálni. 2006-ban erre a célra felfedezték Szűrös Mátyást és Pozsgay Imrét. Mindketten a baloldaltól indultak, de jobbra jutottak, így emésztelhetők a finnyásabb Fidesz-gyomornak is. Minden OK volt, leszámítva azt, hogy a két derék úriember már senkinek sem kellett a baloldalon. Főleg a szavazóknak nem kellett. A Fidesz, mint tudjuk, nem is nyerte meg a választást. Most óvatosan, de elég határozottan előszedik Németh Miklóst. Szépen kimondatják vele, hogy a Fideszben több a baloldali vonás, mint bárki másban, meg, hogy az MSZP nem baloldali Németh úr mércéje szerint. Ja, igen, meg, hogy új alkotmány kell, és természetesen „becsület, munkaszeretet és tisztesség”. Ezek nagyon kellene, mert ebből az áruféleségből a Fidesz-rakományban sincs túl sok.

Szerintem a Fidesz megint mellényül. Ha hiszik, ha nem, én már elég régen a baloldalon vagyok, ezért joggal állíthatom, hogy egykori miniszterelnökünk nincs a toplistán. Nem is értem, hogy a Fidesz PR-esei miért nem értenek meg nagyon egyszerű igazságokat. Ha az ember tetszeni akar, akkor nem a húsz évvel ezelőtti ruháját veszi fel.

A HARC AZ AGYAKBAN DÖL EL!

BESZÉLGETÉS MUNKÁS GYULÁVAL,
A MOZGALOM ÖRÖKIFJÚ AKTIVISTÁJÁVAL

Munkás Gyula ötven éve aktív kommunista. Szülei révén még ennél is korábban belekóstolt az illegalitásba. Azon kevesek közé tartozik, akik egyenes gerinccel vi-selték el a legocsmányabb idők megpróbáltatásait, anélkül, hogy megalkudtak volna. Pontosán érti, hogy ma egy kommunistának mit kell tenni: „A rendszerváltás nem ért váratlanul. Már a 80-as évek elején világosan lehetett látni, hogy rosszul mennek a dolgok, és komoly bajok lesznek. A szocializmus szemete került a felszínre, és ezek a gazemberek fontos pozíciókat bitoroltak. Ők a mai MSZP. Érdemes lenne a Bánk bán mondanivalójával foglalkozni. Tiborc panasza hajszálpontosan helytálló! Min- ket, kommunistákat a szeretet és együttérzés rúgói mozgatnak. Nehéz, embertelen időket élünk, de nekünk meg kell maradni a méltóság csúcsán!”

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– A szüleim már a felszabadulás előtt kom- munista szellemben neveltek. Édesanyám sok mindent elmondott nekem, és meg- tanított konspirálni. „Ha ezt elmondod vala- kinek, apádat-anyakadat soha többé nem fogod látni! – cseng a fülemben ma is. Hallgatok! – mondtam. „Kapsz két pofont, és mindent be fogsz vallani” – aggódott anyám, s nem lett igaza. Arra neveltek, hogy soha ne árul- jam el az eszmét és az elvtársaim. A Hort- hy-rendszerben kemény diktatúra volt, nem demokrácia, amint azt Gyurcsány mond- ta egyszer.

1948-ban lettem párttag. Bár szüleim kommunisták voltak, engem soha nem agi- táltak, hogy belépjek. Egyik inástársam mondta, hogy a kommunista párt tagja, pe- dig csak 16 éves. Hazamentem és mond- tam a szüleimnek: belépnék. Még a két párt egyesülése előtt felvettek.

1986-ban mentem nyugdíjba, és akkor a pártból is kimaradtam.

– *A rendszerváltás hogyan érintett?*

– Nem ért váratlanul. Már a 80-as évek ele- jén világosan lehetett látni, hogy rosszul mennek a dolgok, és komoly bajok lesznek. A szocializmus szemete került a felszínre, és ezek a gazemberek fontos pozíciókat bi- toroltak. Ők a mai MSZP. Kimaradtam tehát a pártból. 2004-ben csatlakoztam újra, és a Munkáspárt elismerte 1948-tól a tagságom. Látod, itt van az összes tagkönyvem: MDP, MSZMP, Munkáspárt. Az édesanyám tag- könyvét is örööm, élete utolsó percéig önzet- lenül támogatta a pártot.

1989 előtt sokszor hallottam, hogy mi- lyen jó nyugaton. A gyárak péntek délben leállnak, minden munkás beül a kocsijába és elmegy víkendezni. Bezzeg nyugaton min- den milyen jó! – mondták. Beszélhetnék ma róla, hogy azóta mi történt, hogy ma

minden munkás megy-e víkendezni pé- nteken? Jut-e a pénzből benzinre? Úgyesen mosták át az agyakat kapitalista maszlag- gal. A tőkés oligarchák irányították az ellen- forradalmakat már Hitler idején is. Ugyan- azok az oligarcha-típusok uralkodnak ma is, hasonló módszerekkel dolgoznak. A harc az agyakban dől el.

Hasonló körülmények járultak hozzá az 56-os ellenforradalom kitöréséhez is. A kapitalista országok nem tudták elfogadni, hogy a világ egyhatodán közösségi társadal- mi rendszert építünk. Folyamatosan dolgoz- tak ellenünk a legkörnyfontabb módsze- rekkal. 1956-ban nem sikerült, de '89-ben igen. Ehhez a nemzetközi helyzet is hozzá- járult. Én a népi demokrácia gyermeke va- gyok, engem kommunista szüleim, a SZIT és a párt nevelt.

– *Volt SZIT egyenruhád is?*

– Hogyne! – mondja büszkén, és mutat egy képet. Elég drága volt, de a szüleim meg- vették nekem.

– *Miket szoktál olvasni?*

– Mostanában keveset olvasok, mert hamar elfáradok és elalszom. Nagyon szeretem a szovjet regényeket. Osztrovszkijtől Az acélt megedzik, Fagyjevtől Az ifjú gárda a ked- venceim, na és Baranyi Ferenc versei. Régen sok bűnügyekkel foglalkozó könyvet olvas- tam, például Mág Bertalantól.

– *Mivel foglalkozod, mióta nyugdíjas vagy?*

– Sokat vagyok a kertben, szeretem a fákat, a virágokat, minden növényt. Megtermelem magamnak a paradicsomot, paprikát, sárga- dinnyét.

Fiatalabb korban harmonikázni tanul- tam. Nagyon szeretem a zenét, a klassziku- sokat és a munkásmozgalmi dalokat. Meg- őriztem sok daloskönyvet és kottát. Fontos lenne átmenteni ezeket a szép kommunis-

Munkás Gyula

1931. szeptember 12-én született Bu- dapesten, a nyolcadik kerületi Bába- képzőben. Szülei kommunisták, édes- apja a Tanácsköztársaság idején vörös- katonaként az országhatárt védte. Húsz esztendőskora óta gazdasági tevékeny- séget látott el belügyi szolgálatban.

Jelenleg nyugdíjas, főfoglalkozásban a párt aktív tagja. Rendszeresen segí- ti anyagilag a mozgalmat. Rendkívüli tapasztalatait megosztja elvtársaival. Számára nem megerőltető és nem ter- hes az ifjabb nemzedékekkel szóba áll- ni. Szívesen, hosszan beszélget huszon- éves frontosokkal is. Minden gondol- lata tiszta forrásból fakad, a múlt- ról úgy beszél, ahogyan a történelem- könyvek soha nem mernek írni. Soha nem mondja, hogy valamit így vagy úgy kell csinálni. Mesél a múlttól, a je- lenről, és az embert kikökkenti az egy- kedvűségből. Egész életével azt bizonyí- totta, hogy érdemes hűségesen szolgálni a szocializmus ügyét.

ta zenéket a jövőnek. Mai napig szívesen fo- tózok. Van egy kis laborom is. Belföldön és külföldön sok szép képet készítettem. Van egy videó-gyűjteményem, amivel sokat fog- lalkozom.

– *A pártéletben is roppant aktív vagy.*

– Terjesztem a gondolatainkat szóban, írás- ban, technikával. Fontos, hogy a fiatalok a legmodernebb eszközökkel harcoljanak a kapitalizmus ellen. Érdemes lenne a Bánk bán mondanivalójával foglalkozni. Tiborc panasza hajszálpontosan helytálló!

Minden csütörtökön bemegyek a párt- központba az újságért. Nekem nagyon so- kat jelent a párt, az eszme. Beszélgetek az elvtársaimmal, ami nagyon hasznos. Igyek- szem segíteni azoknak az elvtársaknak, akik betegek, nehéz helyzetben vannak, megláto- gatom őket. Minket, kommunistákat a sze- retet és együttérzés rúgói mozgatnak. Ne- héz, embertelen időket élünk, de nekünk meg kell maradni a méltóság csúcsán. ■

ITT AZ IDŐ!

Szinte olvadnak a napok és a hetek előttünk. A választások ideje hamarosan itt van. Ahhoz, hogy sikeresen összegyűjtsük az ajánlószelvényeket folytatnunk kell a gyári akciókat, a munkanélküli hivatalok előtti aprólékos és kitarató munkát, hiszen zömmel ott élnek, dolgoznak azok az állampolgárok, akikre számíthatunk. Az elmúlt időszakban több gyár előtt dolgoztunk, ahol szívesen, érdeklődéssel fogadtak bennünket. Sokat tanultunk ezekből az akciókból. Fontos, hogy mindig megfelelő számban legyünk jelen, mert egyre gyakrabban megállnak beszélgetni. Ez nagy érték! Legyen a csapatban egy agitátor, aki megáll, beszélget, névjegyet ad. A Tungsramnál többször voltunk, de újra elmegyünk. A gyárat bezárják, vagy annyira összezsugorítják, hogy a választási kampány során már nem találkozhatunk a munkásokkal.

Rendkívül hasznos a piacok előtt való megjelenés. Ha csak szórólaponzunk, nem kell bejelenteni. Bármikor kimehetünk szórólaponzni, de célszerű kis asztallal, munkáspárti emblémával kimenni piac vagy bevásárlóközpont elé, mikor a legtöbben vásárolnak. Ez utóbbit viszont be kell jelenteni a rendőrségen. Csak néhány Szabadság és pár szórólappal szükséges, ami el van látva elérhetőségeinkkel: telefonszám, email-cím. Számos példa bizonyítja, hogy eljuttatják az ajánlószelvényeiket a párthoz.

Néhány KB-megbízott elvtársunk kifénymásolta A Szabadságból interjúját, és azzal is kampányolt. 50-60 darab ilyen propagandaanyag jó ha van nálunk. Írjuk rá a telefonszámunkat és a Baross utcai központ címét! Tegyük még ismertebbé a pártot! A kampány már folyik.

„FENE A POFÁJUKAT!”

2009. szeptember 15-én a Baloldali Front – KISZ debreceni szervezete ismételt szórólaponzó akciót hajtott végre a Debreceni Konzervgyár előtt. A vörös sapkás csapat már jóval a hajnali műszakváltás előtt várt a dolgozókra.

Mivel már korábban szórólaponzókat a gyárnál, a feladat nem csak a rölapok szétosztása volt, hanem az is, hogy beszélgessenek a munkásokkal, megtudják, mi a véleményük előző akciójukról, biztassák a dolgozókat az elbocsátásokkal szembeni ellenállásra.

Az akció nagyon jól sikerült, sokan emlékeztek az aktivistákra. Többen is elpanaszolták nekik, hogy a hónap végén újabb 200 dolgozót küldenek el a gyárból.

Mára sokan megértették a fiatal demonstrálók üzenetét, örülnek, hogy van ma Magyarországon egy párt, amely kiáll mellettük: a Munkáspárt.

„Nagyon jó a szórólaponzó, és minden szava igaz!” – biztatta a frontosokat az egyik fiatal alkalmazott, és sok sikert kívánt a további munkához.

„Egész életemben itt dolgoztam, és ezúttal engem is elküldenek, 4 évvel a nyugdíj előtt kereshetek újra munkát. Nem tudom, mi lesz velem” – mondta el egy csalódott dolgozó.

„Fene a pofájukat!” – foglalta össze a munkások általános véleményét a nagytőkés tulajdonosokról egy középkorú hölgy.

Kampánynyitó Debrecenben

A választási kampány első rendezvényeként a Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei szervezete lakossági fórumot tartott Debrecen-Józsán, egy bevásárlóközpont előtt, ahol a Baloldali Front lelkes fiataljai is megjelentek. Zászlókkal, szórólappal, mozgalmi zene kíséretében vonultak ki Józsa főutcájára. A járókelők szívesen fogadták szórólappjaikat, többen érdeklődtek is, hogy kik ők, mit akarnak. Sikerült elérni céljukat, a délelőtti folyamán többszáz józsaai választó ismerte meg pártunk politikáját, és Kiss Istvánt, a terület KB-megbízottját. Több fiatal is érdeklődött a Front iránt, akikkel az aktivisták telefonszámot cseréltek. Reméljük, következő akciójukon már őket is vörös sapkában, soraikban köszönhetik.

ÓZD: KI AZ UTCÁRA!

Ki az utcára! Ezt a jelszót Ózdon is nehezebb valóra váltani, mint kimondani. A Munkáspárt ózdi szervezete azonban most rászánta magát, hogy átlépje a bűvös lélektani határt. Thürmer Gyula pártelnök programja az ózdi piacon kezdődött. Nem voltak sokan, de szívesen fogadták. A Frank-Hungaria Kft.-nél Kőfalusi György igazgatótól megtudtuk, hogy magyar vállalkozónak lenni nem könnyű, de nem is lehetetlen. Nemzeti mezőgazdaságra és nemzeti iparra van szükség – értettek egyet házigazda és vendég. Kenéz Attila kisvállalkozó boltja volt a következő állomás. Le a multikkal! Ebben itt is egyetértés volt.

Ózd város Reuma Kórháza előtt, a nyílt utcán került sor a Munkáspárt bemutatására. Sokan megálltak, amikor hallották Nagy Judit tolmácsolásában a párt programját, és Kónya Béla térségi képviselő előadásában az elmúlt húsz év értékelését. Thürmer Gyula a pártról szólt, és sokan felfigyeltek az ózdiak közül.

Délután egy Ózd közelében lévő varrodát keresett fel a munkáspárti csapat.

Csorbáné Galambosi Erzsébet igazgató elmondta, hogy az inggyártásra szakosodott cégnek ma mindent el kell vállalnia, hogy megéljen a piacon, és munkát adjon a cég dolgozóinak. Mi Önök mellett állunk, a dolgozó emberek mellett – mondta a pártelnök a rögtönzött munkásgyűlésen.

A nap a városi Civil Házban zárult. A

fórumra eljöttek a párt tagjai, de sokan voltak érdeklődők is.

Ózd az egyik külterülete a Munkáspártnak a megyében, tájékoztatta Budai Ferenc megyei elnök a párt elnökét. A borsodi akciók folytatódnak. Október 3-án a Munkáspárt elnöksége Miskolcon kihelyezett ülést tart.

ÚJ ÉLET A HATÁRSZÉLEN

Csongrád megye azon megyék közé tartozik, ahol a Munkáspártnak 2006-ban volt megyei listája. Volt egyéni jelöltünk az 5. választókerületben, Szentesen és környékén, a 6. választókerületben, Hódmezővásárhely térségében és a 7. választókerületben, Makón. Azóta azonban az idő változott, pozitívan és negatívan is. A 2. számú választókerületben, Szeged és Mórahalom térségében létrejött a Munkáspárt új alapszervezete, és ez jó. Hódmezővásárhelyen a helyi szervezet átállt az MSZP-nek behódoló 2006-os Munkáspárthoz, ez meg rossz. Igaz, hogy a városban van igény a Munkáspártra, csak ezt eddig nem tudtuk kiaknázni.

Erről esett szó Thürmer Gyula múlt heti Csongrád megyei látogatásán. A program kora reggel indult a szentesi Civil Televízióban, ahol hagyományosan kíváncsiak a Munkáspárt véleményére. Szegeden az egykori kendergyár bezárása és lerombolása ellen tüntettek a Munkáspárt aktivistái. Tiltakozunk a magyar nemzeti ipar szétverése ellen, s tiltakozunk a magyar nemzeti ipari kultúra emlékműveinek tönkretétele ellen is – mondotta Thürmer Gyula. Hozzátette: a magyar nemzeti ipart az elmúlt két évtizedben teljesen tönkretették, melynek a szegedi kenderfonó az egyik elrettentő, eklátás példája. A hajdan virágzó szegedi textiliparnak mára hír-

mondója sem maradt, teljesen megszűnt. A szegedi kendergyárat lebontják, ezáltal eltűnik az a hely is, amelyhez a magyar munkások és dolgozók számos nemzedékének emléke kötődik, beleértve a munkahelyeket is. A multinacionális vállalatokat vissza kell szorítani, meg kell adóztatni, és Magyarországon protekcionista gazdaságpolitikát kell bevezetni. A multik megadóztatásából befolyó pénzeket pedig a magyar vállalkozásokra kell fordítani. Thürmer szerint újabb bevásárlóközpontokra nincs szükség, sem Szegeden, sem az ország más régióiban. A jelenlegi válság kezelésére a pártelnök a falvakban most üresen álló ólakba disznókat telepítené, hiszen mint elmondta, ha elindul a magyar állattenyésztés, az hozzá magával a mezőgazdaság fejlesztését is.

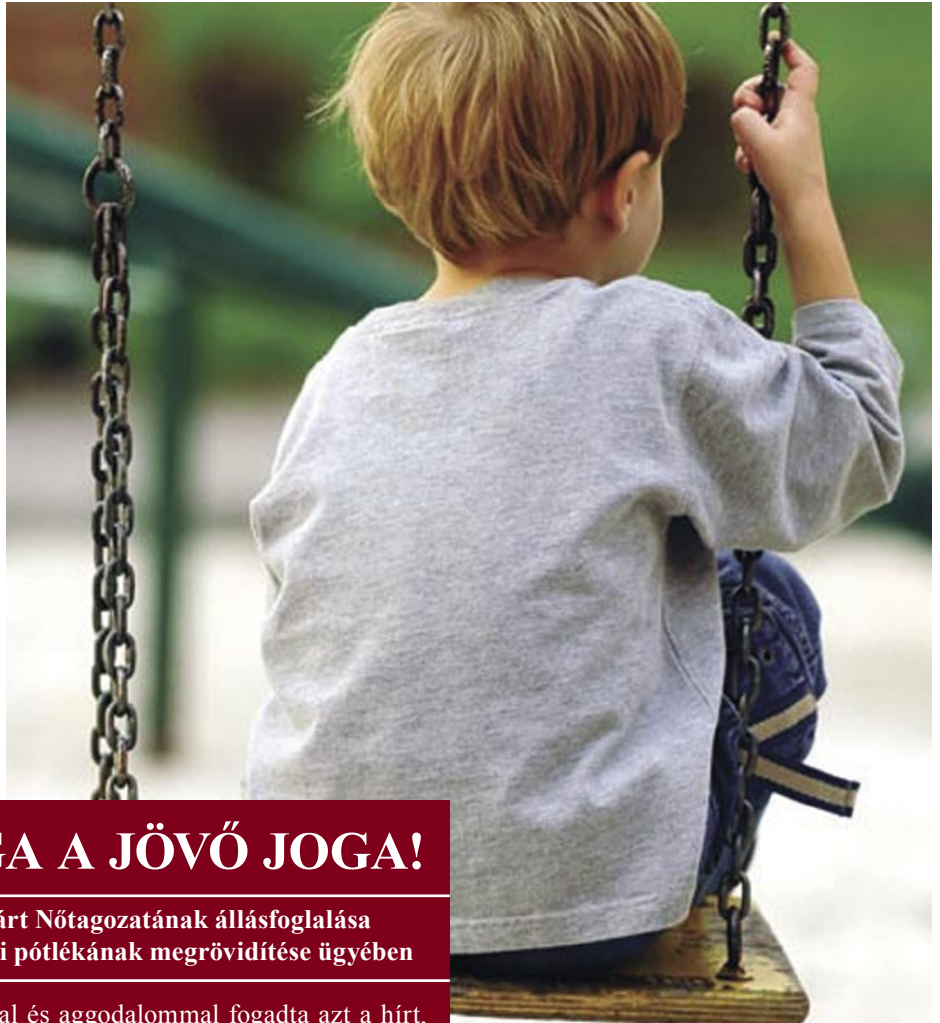
Zsiga Tamás megyei elnök és Nagyvári László KB-tag mellett sokan ott voltak a megyei aktivisták közül is. A piaclátogatás, mint általában, ezúttal is jól sikerült. Délután Móri József, a 2. választókerület jelöltje volt a programgazda. Az 51 éves erdészeti munkás családjával együtt igazi lelke a pártélet megújításának. A Munkáspárt elnöke felkereste Nógrádi Zoltán mórahalmi és Petró Ferenc ásothalmi polgármestert, s bemutatta a leendő munkáspárti képviselőjelöltet.

MÁSODRENDŰ GYEREKEK

„Köztük nők és gyerekek” – halljuk és olvassuk a hírekben, ha baleset történik, vagy pokolgép robban. Diszkriminatív felosztása a szerencsétlenül járt embereknek, akik között ott vannak a nélkülözhetetlen apák, fiúk, szerelmek. Mondani persze sok mindent lehet...

A gyerekeknek igen, nekik még előjogaik is lehetnének ebben a satnya jelenben, nem beszélve a többször elsíratott jövőről. Gyerekek – bennük él a jövő, a felnőttek jövője is, a megálmodott gondoskodás, s a különféle fantáziák az öregkor szépségeiről is mind bennük rejteznek.

Milyen társadalom az, amelyben egy tollvonással leszámolnak a jövővel? Milyen lelki alkata van annak a politikusnak, aki néhány ezer fiatalkorút mondacsinalt érdekből az útszélre taszít? A Munkáspárt Nőtagozata felháborodott annak a hírnek a hallatán, hogy az állami gondozott gyerekek családi pótlékát megnyirbálja az élesollójú kormányzat. Mi lesz, ha már tanyára sem futja?

A GYERMEK JOGA A JÖVŐ JOGA!

A Magyar Kommunista Munkáspárt Nőtagozatának állásfoglalása az állami gondozott gyermekek családi pótlékának megrövidítése ügyében

A Munkáspárt Nőtagozata felháborodással és aggodalommal fogadta azt a hírt, mely Varga Zoltán önkormányzati miniszter által jegyzett dokumentum alapján napvilágot látott.

Az önkormányzati tárca olyan elvonásokat tervez, mely a gyermekek családot, a gyermekeket súlyosan érinti: óvodafejlesztések elhalasztása, fizetős tehetésgondozás, osztálylétszámok emelése.

Az egyik legdrasztikusabb elvonás az állami gondoskodásban élő gyermekeket érinti. A gyermekotthonokban élők után járó családi pótlék felét az intézmények elkölthetnék a tervek szerint, míg a jelenlegi – nagyon helyes! – rendszerben félre kell tenniük a gyermek nagykorúvá válásáig. Ebből az összegből vásárolhatnak szerény lakást a gondoskodásból kikerülő fiatalnak, akinek nincs hová hazamennie.

Nyomatékosan felhívjuk rá a figyelmet: a félretett összeg nélkül az állami gondozásból kikerülő állampolgár hajléktalanként fogja kezdeni életét, és nagy a kockázata, hogy a bűnözés útjára lép!

A Munkáspárt Nőtagozata határozottan tiltakozik az ilyen tervek ellen!

Meggyőződésünk, hogy az amúgy is számos problémával küszködő gyerekektől a családi pótlék jelentős részének megvonása súlyos következményekkel jár.

A csökkentett összeg nem elegendő az életkezdeményezéshez!

A Munkáspárt Nőtagozata felkéri a Magyar Köztársaság kormányát, hogy ezen tervét vesse el, és a jövőben tegyen meg mindent az állami gondoskodásban felnövekvő gyermekek életkörülményeinek javítása, életkezdeményezési lehetőségeik bővítése érdekében!

Hova költözik a szülők nélkül felnőtt ember? A polgári sajtót ez nem érdekli, nem érdekelheti. Úgy eszékabálták össze ezt a vadkapitalista kócerájt, hogy az embereket érintő létfontosságú kérdések kihulljanak a rostán. Sokkal fontosabb az, hogy a milliókat kereső gipszjakab megkapja a több tízmilliós végkielégítést, hogy az országot rombadöntő bársonyszékek gazdái szolgálati gépkocsival utazgassanak a bankárok és behajtó cégek birodalmában.

Ugyan! Mit akar a Munkáspárt Nőtagozata? Nem mindegy, hogy néhány ezer gyerekből hajléktalan, esetleg bűnöző lesz? A nevesincs politikusnő nyugdíjasként is felveheti a nagy pénzt, legfeljebb azt mondják, hogy nem volt szép. Mindenki megveszi az újságot miattuk, bekapcsolja a tévét, aztán spongyát rá!

Jövő, gyerekek... Erre már nem futja a drága idejükből. ■

A MAGYAR NÉP MEGMENEKÜLT!

Egyik székéről a másikra esek nagy ámulatomban, mégpedig azért, mert itt van Morvai Krisztina és a Jobbik. Már is megmenekültünk! Ők kellene nekünk, magyaroknak! Ők tudják, mi a magyar átlagember gondja. Morvai Krisztina is tudja. Ő? Hogyne tudná! Hiszen van anynyi végzettsége, amivel simán veri Einsteint. És amíg szegény csak a relativitás elméletét találta fel (többek között), addig ő a „jobb” Magyarország receptjét. Ezt nevezem áttörésnek!

Az életrajzában olvasva (ami kicsit többre sikerült, mint pusztán életrajz, van abban minden, reklám – reklám hátán, komplett könyvhét, és még rege a csodaszarvasról is talán) azonnal megértem, hogy honnan is tudja, mi az átlag magyar ember gondja. Rögtön kezd a „topmodell” anyukával (mert ugye majdnem minden magyarnak „topmodell” anyukája van), az ELTE jogi karán végezve, majd Angliától Amerikáig mindenhol tanult és tapasztalatot szerzett nőről van szó. Igen! Biztosra veszem, a londoni egyetem fő tantárgya így szól: a 89-es „rendszerátalakítás” igazi veszteségeinek élete, nehézségei a mai Magyarországon. Azonban lehet, mégsem volt ilyen tárgy, de akkor ilyen háttérrel mégis honnan? Talán az egyetem alatt két vizsga között a salgótarjáni acélárugyárban dolgozott, hogy legyen miből fizetni az egyetemet? Vagy esetleg a holnapi kenyeret? Nem hiszem. Szóval nem kétkem, hogy roppant művelt és intelligens nő. Azonban azt már vitatnám, hogy tisztában van azzal, mit jelent ma magyar dolgozóknak, munkásnak lenni. Vagy egyáltalán azt, milyen igazi dolgozóknak, munkásnak lenni!

Kiragadnék egy mondatot mindenféle változtatás nélkül az életrajzából:

„Azt tapasztalom, hogy ma pénz- és profitközpontú gondolkodás uralkodik a világban, amely mindig mindenről azt kérdezi: mennyi pénzt, mennyi hasznot hoz?”

Hát igen! Nem hiába tanult annyit, ezzel nem tudok vitatkozni. Ez így igaz, ahogy le van írva. Azonban várjunk egy picit! Mintha jó pár évvel ezelőtt egy szakállas ember írt volna valami ilyesmiről... Aztán meg mintha egy kecskeszakállas, felül kopaszodó férfi írta volna még sokat erről... Tényleg! Már eszembe jutott! Kapitalizmus! Nahát, a ked-

ves képviselőnk roppant jól ráértett a kapitalizmus lényegére! Nem szeretnék nevetlen lenni, de talán a saját könyvei mellett juthatna egy kis ideje erre is: Lenin – Az imperializmus, mint a kapitalizmus legfelsőbb foka. Talán ismerős lesz belőle egy-két dolog, a mai magyar valóságból. És ha már korábban a profitról volt szó, a Tőkét már meg se merem említeni.

Egy szó, mint száz, félek tőle, hogy mégsem tudja, mi az átlag magyar melós gondja. A fent idézett mondat szerint akár kezdené kapizsgálni, kár, hogy hamis minden betűje. A Jobbik nem jó irányba mutat, és ezáltal a megoldás is rossz. Mert ugye sokan voltak már úgy, hogy jobbat akartak, s az eredmény katasztrófa lett...

SZABÓ TAMÁS

MADOFF, A „BÜVÉSZ”

Bernard Madoff amerikai üzletembert csalásért 150 év börtönbüntetésre ítélték, mivel üzletfeleit úgy megkárosította ez a korábban köztisztviselőként álló pénzügyi szakember, hogy a 65 milliárd dollárnak a nyomát se lelik, a tőzsdéfelügyelet meg csak a kezét szétárva sajnálkozik.

Pár perc villamoszék helyett az urak elintézték, hogy az elkövető csak 150 év börtönt kapjon. Elvégre a „szabad madarak” nem vájják ki egymás szemét. Szemfényvesztők! Azért sokan rájöhetnek (akiket nem hülyített el teljesen a világra erőltetett „amerikai kultúra”), hogy az a 65 milliárd dollár nem tűnt el, egyszerűen kikerült a választott testületek, a befizetők látóköréből, így aztán a „bűvész” cinkosai szabadon felhasználhatták.

Madoffnak ez a szerep jutott, mint ahogy Soros Györgynek a jótékony osztogató szerepe.

A pénz mindkét esetben ugyanarra kellett: a szuperhatalmi státusz megtartására – maffia-módszerekkel.

Ez a varázspálca erdőtüzeket okozott Indonéziában éppen akkor, amikor a „forró” pénzek kimentek onnan, hogy a régiót eladósítsák.

Atomlétesítményeket látott Irakban, amikor az érdekük úgy kívánta.

„Emberbaráti” alapítványokat támogat az Oroszországgal szomszédos volt szovjet köztársaságokban, hogy új balekjait az oroszokra uszíthassa.

A protekcionista gazdaságpolitika bajnokává válik, most, hogy a szabadpiacon már nem ő a legjobb.

Latin-Amerikában politikai gyilkosságokat szervez, hogy a földrész a hátsódvara maradjon.

Magyarországon a „magyarok nyilaira” fogja a robbantását, és más provokációkat követ el, hogy a közéletünket kriminalizálja.

De az idejük le fog járni itthon is, a nagyvilágban is, és remélhetőleg úgy lesznek lefegyverezve, hogy védekezésül nem boríthatják lángba a világot.

BELOVITZ KÁROLY

HALLGATÁSI PÉNZ: MIÉRT ENNYI AZ ÁLLAMI CÉGEK VEZETŐINEK FIZETÉSE?

Havi többmilliós fizetést vesznek fel a gazdasági válság idején is az állami cégek vezetői, amihez még legalább ennyi prémium és juttatás jár. Nehéz elhinni, hogy mindezt szaktudásukért, és nem az állami pénzek „helyes elosztásáért”, politikai hovatartozásukért, illetve a hallgatásukért kapják.

Gazdasági világválság, megszorítások, költségvetési hiány és milliárdos veszteséggel működő állami és önkormányzati vállalatok – mindez a jelek szerint nem szempont, a cégek vezetői egyre több és több pénzt vihetnek haza.

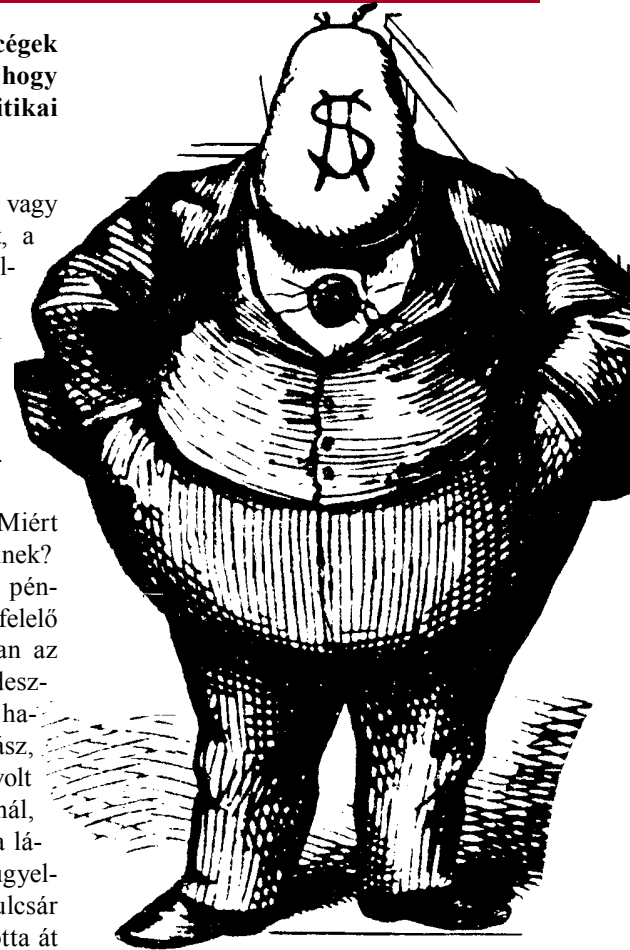
A Magyar Nemzeti Bank az elmúlt években hibát hibára halmozott, hol elvtelenül kiszolgált a kormányt, hol magánakciókba kezdett. Eredmény: a forint árfolyama instabil, a hitelkamatok irtozatosan magasak, ellenben betétünkért egyre kevesebbet kapunk. Felelős ezért a bank vezetése? Jórészt igen. Simor András jegybankelnök fizetése meghaladja a 8 millió forintot, s ebben nincs benne a prémium és az egyéb juttatások. Erre a kormány azt mondja, hogy a jó szakembereket meg kell fizetni, csak akkor jönnek, ha ugyanannyit kapnak, mint a versenyszférában.

A versenyszférában azonban számonkérés is van, a veszteséget termelő cég vezetőit felelősségre vonják és kirúgják. Történt már hasonló a magyar állam nevében?

Ráadásul a versenyszférában már vagy 20 éve nem fizetnek nyelvpótlékot, a nyelvtudás adott munkakörökben felvételi alapkövetelmény. A Magyar Posta egyik vezetője viszont például nyelvvizsgálja miatt havi félmilliót vihet haza pluszban. Másfelől milyen versenyről beszélhetünk a vasút, a tömegközlekedés vagy éppen a már említett posta esetében?

Akkor pedig mire fel mindez? Miért fizetnek ennyit ezeknek az embereknek?

Egyfelől azért, hogy az állami pénzeket a megfelelő módon, a megfelelő helyre osszák szét. Ilyen elsősorban az MSZP-vel – adott esetben a Fidesz-szel, s úgy általában a mindenkori hatalommal – jóban lévő pénzügyi ász, Erős „Jonny” János. A bankár ott volt az Általános Értékpapíri Banknál, amikor az orosz Gazprom betette a lábát Magyarországra. A K&H-t felügyelte, amikor az azóta is büntetlen Kulcsár Atilla állami cégek vagyonát játszotta át „barátoknak”. S bő hét éve vezeti a nagy

költségvetésű beruházásokat leveleznylő Magyar Fejlesztési Bankot.

Hasonló a feladata az egykori SZDSZ-es gazdasági miniszternek, Csillag Istvánnak. Az állami kiadások lefaragását sürgető politikus évi 51,3 millió forintos fizetésért elnököl az Eximbanknál és a Magyar Exporthitel Biztosítónál, munkáját titkárság és luxusautó segíti.

A második kategóriába azok tartoznak, akiknek a hallgatásukért fizetnek. Sokaknak a szó legszorosabb értelmében szerepel ez a kitétel a szerződésükben: ennyi és ennyi milliót kap, amennyiben a cégtől való távozás után nem nyilatkozik.

Hallották már Önök személyesen nyilatkozni a MÁV vagy a BKV volt vezetőireit? Egyiküknek sem volt dolga, hogy tönkretegye a vasutat vagy a tömegközlekedést, netán autópályahidakat építsen oda is, ahol Árpád idején sem volt se folyó, se domb. Az ő feladatuk csak az volt, hogy szemet hunyjanak a korrupció, a lopás fölött. Miről hallgathatnak még? ■

KÖLTSÉGVETÉSI ÉS ÖNKORMÁNYZATI CÉGEK VEZETŐINEK EGY HAVI FIZETÉSE

Klados Gusztáv, 4-es metró projektmenedzsere:	8,1 millió forint
Simor András, a Magyar Nemzeti Bank elnöke:	8 millió forint
Karvalits Ferenc, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke:	6,4 millió forint
Király Júlia, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke:	5,6 millió forint
Erős János, Magyar Fejlesztési Bank:	3,66 millió forint
Bodnár Zoltán, Magyar Export-Import Bank:	3,6 millió forint
Kamarás Miklós, Magyar Nemzeti Vagyonkezelő:	3,5 millió forint
Heinczinger István, MÁV Zrt. :	3,4 millió forint
Nagy Attila, Állami Autópálya Kezelő:	3,3 millió forint
Reményik Kálmán, Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.:	2,7 millió forint
Mártha Imre, Magyar Villamos Művek:	2,7 millió forint
Ormosy Gábor, Gazdaságfejlesztési Központ:	2,7 millió forint
Szakács Tibor, Magyar Exporthitel Biztosító:	2,3 millió forint
Székely Gábor, Szerencsejáték Zrt.:	2,2 millió forint
Rudi Zoltán, Magyar Televízió:	2,1 millió forint
Medveczky Balázs, Magyar Televízió:	2,1 millió forint
Oláh István, KOPINT-DATORG:	2 millió forint
Bakonyi Tibor, Fővárosi Gázművek:	2 millió forint
Csillag István, Magyar Export-Import Bank:	2 millió forint
Oláh István, Kopint-Datorg:	2 millió forint
Csillag Tamás, Diákhitel Központ:	1,9 millió forint
Radnai György, Garantíqa Hitelgarancia Zrt.:	1,9 millió forint
Kocsis István, BKV:	1,5 millió forint

TOLVAJOK DEMOKRÁCIÁJA

Azt mondják, Magyarországon demokrácia van. Napjainkban bizonyítják is, mily mélyen meghajolnak a nép akarata előtt: nyilvánosságra hozták az állami cégek felsővezetőinek fizetési listáját, az általuk felvehető prémiumok, végkielégítések adatlapjait.

Örömmel tölti el a szívemet: virágzó országban élünk!

Már az állam is versenyszférába illő, sőt, még annál jelentősebb honoráriummal dicséri meg siker-projektjeinek vezetőit. Mert máshogyan hogyan is lehetne? Ekkora pénzeket csak nagy szakértelmű, vállalataikat csillagászati magasságokba repítő cégvezetők kaphatnak. Ezért is jár nekik a fizetésüket sokszorosán meghaladó prémium, az elbocsátás után járó több tízmilliós végkielégítés: el ne mondassák a konkurenciának, mi az eredményes vállalatvezetés titka!

Hogyan is gondolhatom, hogy a 4-es metró dicsfényét megkérdőjelezzem? Robog a metró hónapok óta, csak olyan helyen áll meg, ahol szükség is van rá, megoldja a peremvárosok közlekedését, s nem is kerül pár milliárddal többbe, mint kellene. Hol keresnénk hibát? Ráadásul Klados Gusztáv kiállt a kamerák elé, s megemlítette: ő nettó bérben állapodott meg. Ja, hogy a magyar adórendszer szerint ez bruttóban legalább 50 százalékkal több? Hát arról szívesen megkérdezném azokat, akik őt hazahívták, ezeknek a költségeknek ismeretében is. Vajon a megrendelő urak kinek dolgoznak, s mennyit visznek haza?

De ez is csak hab a tortán.

Régen azt tanultam, hogy a kiemelt feladatokat ellátó személyeket, így az MNB vagy az Alkotmánybíróság tagjait honorálni is kiemelten szükséges, hogy a korrupció véletlenül se üthesse fel fejét köreikben. Hát ennek a tézisnek a „kölségvetés őrei” jócskán megfeleleltek. Az MNB elnöke és két alelnöke (csupán fizetésként!) összesen húszmillió forintot visznek haza havonta. Ne is firtasuk. Vannak ennél jobb kérdéseim is. Mit fejleszt a Fejlesztési Bank? Vidéket, ipart aligha – csak látnánk valahol, hogy pusztán a vezetőnek mitől jár havi 3.6 millió. De kiváló lehet az exportunk is – azért is virágzik minden termelő águnk –, mert az Export-Import Bank feje is hazaviszi a 3.6 milliót.

De hagyjuk a számokat, mindenütt lát-

juk őket. Nem is emlegetném, csak a lista élén álló cégeket. Mert nem értem, hogy ha ennyire jól szervezett országban, ennyire hatékony és specialistákban bővelkedő vezetéssel büszkélkedhetünk, miért akarnak az eredményes MÁV-nál vonalakat felszámolni? Miért kell BKV-járatokat megszüntetni? Miért kell autópályadíjat fizetni a benzinbe már beleszámolt „útalap” mellé? Miért adtak és adnak el ma is állami tulajdonban lévő területeket, épületeket, ha ennyire jól működik a Nemzeti Vagyonkezelő? Hol a szárnyaló gazdaság, amiért a Gazdaságfejlesztési Központ ennyire megdolgozott? Mit keres az MVM a versenyszféra tenderein, ha az áramellátás díja már így is az egekben jár? Mikor dolgozott a Magyar Televízió utoljára valóban a köz szolgálatában, s nem kormányzati megrendelésre? S ha ennyire bitang jól állunk, hogy költségvetési tételeinkből – csak a jég-

hegy csúcsát látva – szemünk előtt úszik el havi 100 millió forint, miért kell Diákhitel Központ?

Nagy vonalakban sajnós a publikált kis lista megválaszolja a jogosan felmerülő kérdéseket. Azért adósodott el az egész állam, azért folytak el a „privatizációból” befolyt pénzek, mert az urak maguk között szétosztották annak minden egy fillérét. Azért sunnyognak az IMF-hittel kapcsolatban, mert kínos lenne beismerni: ma már csak ebből tudnak nyugdíjat fizetni. Ma már a költségvetés minden kiadását az IMF felügyeli, kár, hogy egy dolog őket sem érdekli (mégis csak a mi kutyánk kölyke): mikor fogják a politikai vízfejet lenyakazni egyszer s mindenkorra.

Mikor lesz pénz az egészségügyre, oktatásra, vasút- és közútfejlesztésre? Mikor lesz állami víz-, gáz-, távhőellátás? Ha elküldjük az urakat és hölgyeket hosszabb „beutalóval”, s a saját kezünkbe vesszük az államkasszánk bevételeit és kiadásait. Akkor lesz demokrácia!

CSEH KATALIN

A börtöndzsigoló

Majdnem hatmillió forint juttatást kapott az önkormányzattól Hunvald György VII. kerületi MSZP-s polgármester a februári előzetes letartóztatása óta eltelt idő alatt. A polgármester számára február 10. óta – amióta nem jár be a munkahelyére – az önkormányzat havi 742 560 forintot utalt át, vagyis az előzetes letartóztatása óta eltelt idő alatt összesen 5 940 480 forintot kapott. Hunvald Györgyöt hivatali vesztegetés mellett hűtlen kezeléssel, magánokirat-hamisítással, hivatali visszaéléssel és többrendbeli csalással gyanúsítják. Hunvald egyébként a kerület vagyonának elköttyavetyélése mellett a kerület pénzén utazott, Bernben hét és fél millió forintért vásárolt karórárt, negyvenmilliós festményeket szállított sofőrje „barátainak”. Hunvald sofőrje elmondta: ő vitte a négygyermekes polgármestert és szeretőjét „mézeshetekre” Svájcba, Milánóba és Monacóba, még hozzá közpénzen. Erzsébetváros vezetését „üres zsebbel” átvevő Hunvaldtól az ügyészség öt ingatlant, 12 autót, egy nagy értékű óragyűjteményt, valamint bankszámláról százmillió forint körüli összeget is zárolt, illetve lefoglalt.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmembek, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A SZOCIALIZMUSBÓL A KAPITALIZMUSBA

Húsz esztendővel ezelőtt végbement a tőkés ellenforradalom, amelyet kegyesen rendszerváltásnak neveznek. Hónapokon át követtük nyomon folyamatát. Most véget érő sorozatunkban együtt idéztük fel a lassan feledésbe merülő eseményeket. Együtt elevenítettük fel a rendszerváltás szereplőit, követtük útjukat napjainkig. A történelmi kalandozás nem volt haszontalan. Sok mindent újraéltünk, sok mindent most értettünk meg abból, aminek húsz éve elszenvedői, gyanútlan részesei voltunk.

RENDSZERVÁLTÁS EGYENLŐ TŐKÉS ELLENFORRADALOM

Megtanultuk nevén nevezni a dolgokat. A rendszerváltás nem valamilyen jótétemény volt, nem a szocializmus megjavításának eszköze, nem eleve elrendelt, objektív kikerülhetetlen folyamat. A rendszerváltás azt jelentette, hogy megszüntették a szocialista társadalmat, és helyébe kapitalizmust teremtettek. A politikában ez azt jelentette, hogy a munkást, a dolgozót elzavarták a parlamentből, a hatalomból. Helyüket elfoglalták a hivatásos politikusok, a gazdag tőkés, a vezető értelmiség emberei. A gazdaságban a rendszerváltás egyenlő volt azzal, hogy a gyárakat, bankokat elvették a társadalomtól, a dolgozóktól, és magántulajdonba adták. A termelőszövetkezeteket szétverték, a föld magántulajdonba került.

„Rendszerváltást” csináltak az agyunkban is. Április 4-e a felszabadulás napjából a megszállás napja lett. Május elseje a munkásszolidaritás ünnepéből majálissá, sőt „Európa napjává” silányult. Október 23-a a szocializmust megdönteni akaró ellenforradalomból a „népfelkelés” napjává, sőt a „forradalom és a szabadságharc” ünnepévé vált. „Rendszerváltás” ment végbe külpolitikai téren is. Oroszország barátból ellenséggé vált, az Egyesült Államok ellenségéből a legjobb és legnagyobb barátá.

Húsz éve elhallgatták előlünk, hogy itt rendszerváltás lesz. Elhitték, hogy marad minden, ami jó volt a szocializmusban, csak a rosszat dobjuk ki. Ma már tudjuk, hogy nem így volt. A tőkés rend húsz év alatt felszámolt mindent, ami jó volt a szocializmusban: a teljes foglalkoztatottságot, a létbiztonságot, a kiszámítható jövőt.

A tőkés erők tanultak 1956-ból: nem hoztak létre barrikádokat, nem kellett feketén-fehéren választani. A rendszerváltás békés volt. Nem voltak kivégzések, mint Romániában 1989-ben, nem volt polgárháború, mint Jugoszláviában az 1990-es években. A békés rendszerváltás kompromisszum volt a szocializmus utolsó időszakának vezetői garnitúrája, illetve a polgári ellenzék és az USA között. Az MSZMP utolsó vezetése átadta a hatalmat az ellenzéknek, cserébe egy részük maradhatott a politikában és a gazdaságban.

VOLT-E RENDSZERVÁLTÁS?

Húsz éve elhitték az emberekkel, hogy nincs is rendszerváltás, csupán „modellváltás” van, nem kell félni a szocializmus elvesztésétől. Most új trükköket alkalmaznak. Nem is volt rendszerváltás – mondják a Jobbik házatáján, de a Fidesz köreiből is. Nem volt rendszerváltás, mert még mindig itt vannak a kommunisták. A jobboldali erők a

békés rendszerváltás felülvizsgálatát és a teljes lezámolást értik a rendszerváltás folytatásán. A valóságban a tőkés ellenforradalom már végbement, mind politikailag, mind gazdaságilag. Akik ma hatalmon vannak, azok nem kommunisták, hanem azok a szocialisták, akik maguk segítették hatalomra a tőkét, és ma legfőbb élvezői. Ha a Fidesz győz, nem a szocializmus jön vissza, hanem a kapitalizmus marad. Sok minden változhat, de a lényeg marad.

De van más is. Nem volt rendszerváltás, hiszen nem is volt szocializmus, csak államkapitalizmus – hangoztatja a szocialista oldal „baloldali” bérprófétája, Tamás Gáspár Miklós. Ők így próbálják bemagyarázni a munkásnak, a dolgozónak, hogy tőle nem is vettek el semmit. Most, amikor egyre többen nyomorognak, nincs miért lázadni, nincs miért forradalmat csinálni, hiszen szocializmus még nem volt. Szocializmus azonban nagyon is volt! A rendszerváltás pontosan a munkástól vette el a hatalmat, és adta a tőkés kezébe. TGM és támogatói pontosan ezt a kapitalizmust akarják konzerválni, és megakadályozni, hogy a tömegek a megdöntésére szervezkedjenek. A kapitalizmus javíthatása igen, megdöntése nem. Ez az ő eszméjük.

FELELŐS A RÉGI MSZMP VEZETÉSE

A rendszerváltás nem 1990-ben kezdődött. Politikailag a folyamat elindult 1988. májusában, amikor Kádár Jánost leváltották. A májusi párttervezetlet még a szocializmus megjavítását, a reformot hirdette meg, de az MSZMP vezetése két év leforgása alatt fokozatosan kifarolt a szocializmusból. El-

fogadták a társasági törvényt, a magántulajdonra épülő tőkés piacgazdaság jogi alapját. Elfogadták a többpártrendszert bevezető törvényeket. Feloszlatták a szocialista hatalom központját, az MSZMP-t, lefegyverezték és feloszlatták a Munkásőrséget, semlegesítették a hadsereget és az állambiztonsági szolgálatokat.

A rendszerváltás egyértelmű hazai felelőse az MSZMP vezetésének revizionista-oppportunista szárnya, amely az ellenforradalom tudatos irányítója volt. Felelős az MSZMP egykori vezetésének marxista része is, amely megadta magát a revizionista erők támadásának.

A rendszerváltás felelőse természetesen a magyarországi polgári ellenzék, amely a szocializmus évei alatt a rendszer megdöntésére szervezkedett. Az ellenzék azonban önmagában nem lett volna képes a hatalmat megszerezni. Ehhez kellett a tőkés világ segítsége és az MSZMP vezetésének árulása.

REAGAN, BUSH, GORBACSOV

A nemzetközi tőke soha nem bocsátotta meg, hogy 1917-ben a szocialista forradalom kiszakította Oroszországot a hatalmából. Nem bocsátotta meg azt sem, hogy 1945-ben a kelet-európai országok is a szocializmus útjára léptek. A tőke revansra törekedett. Az 1980-as években látta elérkezettnek az időt arra, hogy a kelet-európai szocialista rendszereket megdöntse. Ez volt Reagan és Bush politikája. Ehhez járult hozzá a német Kohl és sokan mások, köztük II. János Pál, a katolikus egyház vezetője.

A nyugati hatatalmak kihasználták a szocialista világ nehézségeit. Azonban soha nem döntöttek volna meg a szocialista rendszereket, ha a tőkével való megalkuvás politikája, a revizionizmus és az opportunizmus nem keríti hatalmába az egykori SZKP és a Szovjetunió vezetését. A szocializmus feladása volt Mihail Gorbacsov politikája.

JÓ RENDSZER, ROSSZ RENDSZER

A rendszerváltás, a tőkés ellenforradalom megvalósításához segítséget adott az a tény, hogy a szocializmus, mint társadalmi rendszer fennállásának néhány évtizede alatt nem tudott minden problémát megoldani. Mindenekelőtt nem tudott olyan rendszert teremteni, amely érdekeltette volna az embert a folyamatos minőségi munkában. A szocialista rendszer nem tudott mindent megoldani a demokratikus intézmények működtetésében sem.

A szocializmus azonban minden hibájá-

REAGAN ÉS GORBACSOV. JÓL MEGÉRTETTÉK EGYMÁST

ra ellenére megnyitotta a dolgozó tömegek előtt a gazdasági és szellemi felemelkedés útját. Az elmúlt húsz évben a tőke éppen ezt vette el tőlünk. A szocializmus sokat leküzdött a magyar nemzet történelmi lemaradásából. Magyarország előrelépett önmagához és szomszédaihoz képest is. A kapitalizmus visszavetette Magyarország fejlődését. Ismét megnőtt a Nyugattal szembeni lemaradásunk, és romlott helyünk a környező országokhoz képest is.

A szocializmus minden hibája ellenére jó volt a többségnek. A kapitalizmus rossz a többségnek, és csupán néhány százezer haszonélvezőjének jó.

A BÉRHARCTÓL A FORRADALOMIG

Az emberek tömegei kezdik felismerni, hogy becsapták őket. Elveszítették tartalékaikat, nincs munkájuk, egyre nő a szegénység, a nyomor, a kiszolgáltatottság. Az emberek már nem csak azt értik, hogy mi a kapitalizmus, de azt

is egyre többen értik, hogy a nagy tőkés pártok, az MSZP és a Fidesz egyaránt becsapják őket. A társadalomban fokozatosan elindul a harc a tőke ellen. Folyik a harc a jobb bérekért, a jobb munkafeltételekért, egyes helyeken az elbocsájtások ellen. Megindult a küzdelem a kilakoltatások, a bankok uralma ellen. A világválság még súlyosabbá teszi a helyzetet. Egyre többen értik meg, hogy a dolgozók javát nem a kapitalizmus, nem a tőkés pártok szolgálják, hanem a kommunisták, a Munkáspárt.

A tőke nem adja magát, sőt új erőket vet be. Az emberek megszedítésére kitalálták a Jobbikot, kihasználják az emberek elégedetlenségét. A baloldalt igyekeznek semlegesíteni, a Munkáspártot elhallgattatni. Az út azonban világos: a kapitalizmust kell leküzdeni, a tőke uralmát kell megdönteni ahhoz, hogy visszaszerezzük azt, amit húsz éve a rendszerváltással elvettek tőlünk. Ez az út a forradalom, az új szocializmus útja.

- VÉGE -

AZ ÉN HÚSZ ÉVEM

A Szabadság a Munkáspárt 20. születésnapja alkalmából sorozatot indít „Az én húsz évem” címmel. A Munkáspárt története – közös harcunk históriája. Nagygyűlésekről, felvonulásokról és választásokról éppúgy szól, mint a mindennapi munka, a szórólapozás, a kopogtatócédula-gyűjtés vagy akár csak egy piaci beszélgetés „apró” pillanatairól. Várjuk mindazon párttagjaink írásait, akik úgy gondolják, hogy a Munkáspárt közös kincsévé tennék az elmúlt húsz év számukra fontos, emlékeztető pillanatait. A cikkeket – maximum két gépelt oldal terjedelemben –, fényképeket a Baross utcai szerkesztőségbe akár személyesen, akár postán, akár e-mailben kérjük és várjuk.

A Szabadság

FRONT-TÁBOR KOMÁROMBAN, OKTÓBER 23-25

3 nap – 2 éjszaka, az igaz baloldallal, igazi baloldali fiatalok között! A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség szeretettel meghív minden kedves érdeklődőt október 23-25 között táborába, a komáromi Fenyves táborba. Várunk minden baloldali gondolkodású fiatalot, aki nyitott a valós baloldali eszmék iránt, aki tenni akar saját jövőjéért, országáért, népéért. Ezúton is kérjük elvtársainkat, az alapszervezeteket, mindenkit, hogy az ismeretségi körükben lévő fiatalokat támogassák, hogy eljőjenek, el tudjanak jönni.

További információval örömmel áll rendelkezésre a Front elnöke, Szabó Tamás (06-30/630-7157), a Munkáspárt központja (06-20/463-0757), e-mailben az info@baloldalifront.hu, illetve a www.baloldalifront.hu.

„A tettekre figyelünk...”

A gyűjtés negyedik hete (2009. szeptember 15-i zárással)

Az összegyűjtött adomány 3 millió 34 ezer forint. Ezt 533 fő adományozta. 5690 forint az egy főre jutó felajánlott összeg.

Kiemelt adományozóink: Béres Borbála, Megyaszó 50 ezer forint, id. Thürmer Gyula 50 ezer forint, Thürmer Gyuláné 50 ezer forint, Lakatos Lajos, Dunaszentbenedekről újabb 20 ezer forint, így összesen 50 ezer forintot adományozott, Gyuricza Imréné, Keszthely 30 ezer forint, Pópa György, Magyarcsanak 30 ezer forint, Hun Lajosné, Keszthely 25 ezer forint. Nagy Sándorné, Budapest, Dr. Baranyai Pál, Budapest, Borsodi József, Székesfehérvár, 20 ezer forintot adtak. Kucsor Lajos, Gyula 15 ezer forintot, Gulyás László, Szolnok 12 ezer forintot adtak.

Janakakis Pandolisz, Miskolc, Zguralisz Haralomlosz, Miskolc, Belovitz Károly, Dunasziget, Németh József, Oros háza, Hubacsek Sándor, Dorog, Tóth András, Sóstóhegy, Radócz József, Balmazújváros, Gabát Mihály, Páty, Szilágyi András, Törökszentmiklós, Csernus Krisztián, Kecskemét, Farkas József, Veszprém, Farkas Józsefné, Veszprém, Kiss László, Felsőlajos, Kiss Lászlóné, Felsőlajos, Gubuznai Ede, Kecskemét, Gál János, Tarjányi Ervin, Vargóczy Ildikó, Arató István, Aranyján József, Dr. Vincze János, Kozári Józsefné Dr., Kelemen Lajosné, Dr. Baranyai Pálné, Dr. Nyitrai Lajosné, Tomana Józsefné, Kozák András, Stancz Lászlóné, Dr. Somló Józsefné, Deák Imre, Rácz Sándor, Mészáros Lajos, Lilik Mátyás, Budapestről 10 ezer forintot juttattak el a párt választási alapjába.

Az adományokat mindenkinek köszönjük!

Karacs Lajosné

Meghívó

A Munkáspárt Nőtagozata szeretettel meghív minden kedves párttagot, szimpatizánst, érdeklődőt október 29-én 15 órai kezdettel legújabb munkáspárti klubjába.

Örömmel várunk mindenkit, aki egy kicsit beszélgetni, ismerkedni, politizálni szeretne. A klubdélután mindenki számára nyilvános, célunk kötetlen beszélgetéseknek helyt adni minden hónap utolsó csütörtökén 15-18 óráig a budapesti központ 3. emeletén, a 302-es szobában.

Cím: 1082 Budapest, Baross u. 61.

Gyertek el, hozzatok el rokonaitokat, barátaitokat!

Mindenkit szeretettel látunk!

Nőtagozat

A kínai asszony

Ez év augusztusától új nagykövet képviseli hazánkban a Kínai Népköztársaságot, Kao Csien (Gao Jian) asszony. A magyar-kínai diplomáciai kapcsolatok hat évtizede alatt ő az első női nagykövet Budapesten. Nem véletlen, hogy megérkezését és első lépéseit nagy figyelem övezi. A nagykövet a múlt héten tartott bemutatkozó fogadást, amelyen részt vett Thürmer Gyula is. A párt elnöke sok sikert kívánt a diplomata fontos küldetéséhez. A Kínai Népköztársaság születésének 60. évfordulóját mi is megünnepeljük, tette hozzá.

Kao Csien (Gao Jian) Sanghajban született, egyetemet végzett. Karrierdiplomata, aki dolgozott a kínai Nemzetek Közötti Baráti Társaság munkatársaként, majd a kínai nagykövetség beosztott diplomatájaként Burmában, Laoszban, az Egyesült Államokban. 2004 után három éven át vezette a kínai külügyminisztérium Külbiztonsági Főosztályát. Hazánkba Norvégiából érkezett, ahol két éven át volt nagykövet.

Kína mára Magyarország legfontosabb Európán kívüli gazdasági partnerévé vált, és a kétoldalú kapcsolatokban elsődleges jelentőségű a gazdasági és kereskedelmi együttműködés.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>